

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)

27 november 2003 *

I mål T-348/02,

Quick restaurants SA, Bryssel (Belgien), företrätt av advokaten L. Van Bunnan,
med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och
modeller), företrädd av A. Rassat och S. Laitinen, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående ogiltigförklaring till viss del av det beslut som andra överklagande-
nämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken,
mönster och modeller) fattade den 17 september 2002 (ärende R 1117/2000-2)
rörande registrering av ordet Quick som gemenskapsvarumärke,

meddelar

* Rättegångspråk: franska.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen),

sammansatt av ordföranden V. Tiili samt domarna P. Mengozzi och M. Vilaras,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren B. Pastor,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Quick restaurants SA (nedan kallat sökandebolaget) ingav den 4 oktober 1996, med stöd av rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) i ändrad lydelse, en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån).

- 2 Registreringsansökan avsåg det nedan återgivna varumärket, vilket i ansökan betecknades som "figurmärke":

Quick

- 3 De varor och tjänster som ansökan om varumärkesregistrering avser omfattas av klasserna 29, 32 och 42 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juli 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar för var och en av klasserna följande beskrivning:

- klass 29: "Kött, fisk, fjäderfä och vilt; köttextrakt; konserverade, torkade och tillagade frukter och grönsaker; geléer, sylter, fruktkompotter; ägg, mjölk och andra mjölkprodukter; ätliga oljor och fetter; konserver av livsmedelsprodukter ingående i denna klass; pickles; livsmedel, tillagade maträtter ingående i denna klass".

- klass 30: "Kaffe, te, kakao, socker, ris, tapioka, sagogryn, kaffeersättning; mjöl och näringspreparat tillverkade av spannmål, bröd, kex, mjuka kakor, bakelser, tårter, konditorivaror och godsaker, glass; honung, sirap; jäst, bakpulver; salt, senap; peppar, vinäger, såser (smaktillsatser); salladsdressing; kryddor; isglass; konserver av livsmedelsprodukter ingående i denna klass; livsmedel, tillagade maträtter ingående i denna klass."

- klass 31: ”Jordbruks-, trädgårds- och skogsbruksprodukter samt spannmål, ej ingående i andra klasser; levande djur; färska frukter och grönsaker; fröer och utsäden, levande plantor, växter och blommor; djurfoder, malt; livsmedel, tillagade maträtter ingående i denna klass.”

- klass 32: ”Öl, ale och porter; mineral- och kolsyrat vatten samt andra icke alkoholhaltiga drycker; safter och andra koncentrat för framställning av drycker; tillredda drycker ingående i denna klass.”

- klass 42: ”Distribution av livsmedel och drycker färdiga för konsumtion; tjänster tillhandahållna av tesalonger, snackbarer, smörgåsbarer, lunchserveringar, pommis frites-kiosker, restauranger, självserveringar, snabbmatsrestauranger, drive-in-restauranger, barer, kaféer och liknande inrättningar; livsmedelstjänster, tillredda maträtter och drycker för avhämtning; catering-tjänster.”

4 Granskaren avtog genom beslut av den 18 september 2000, med stöd av artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94, ansökan om registrering av det nämnda märket för alla angivna varor och tjänster. Enligt granskaren består det sökta varumärket endast av ett ord som i handeln visar de ovannämnda varornas och tjänsternas kvalitet (quick = snabb). Eftersom ordet ”quick” beskriver precis hurdana de angivna varorna och tjänsterna är ansåg granskaren även att märket i fråga saknade särskiljningsförmåga för samtliga de varor och tjänster som ansökan om varumärkesregistrering avsåg.

5 Sökandebolaget ingav den 17 november 2000 till harmoniseringsbyrån, med stöd av artikel 59 i förordning nr 40/94, ett överklagande av granskarens beslut. I sin

inlaga begränsade bolaget sin registreringsansökan till att omfatta endast de varor i ansökan som omfattas av klasserna 29, 30, 31 och 32 i Niceöverenskommelsen.

6 Andra överklagandenämnden fastställde genom beslut av den 17 september 2002, vilket delgavs sökandebolaget den 7 oktober 2002 (nedan kallat det ifrågasatta beslutet), granskarens beslut i den del denne hade avslagit ansökan i fråga om följande varor:

— klass 29: "Livsmedel, tillagade maträtter ingående i denna klass",

— klass 30: "Kaffe, te, kakao, kaffeersättning, livsmedel, tillagade maträtter ingående i denna klass",

— klass 31: "Livsmedel, tillagade maträtter ingående i denna klass",

7 I detta avseende ansåg överklagandenämnden att det sökta varumärket saknade särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 för varorna i fråga, eftersom märket, när det tillämpas på dessa varor, omedelbart kan inge engelskspråkiga konsumenter föreställningen att det rör sig om varor som kan tillagas och serveras snabbt. Nämnden ansåg dessutom att kännetecknet Quick består i en upplysning som i handeln visar en väsentlig kvalitet hos de berörda varorna, det vill säga den snabbhet med vilken de kan tillagas och serveras, och att detta tecken således även var av beskrivande karaktär i den

mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 40/94. Överklagandenämnden upphävde däremot granskarens beslut beträffande de andra varor och tjänster som omfattades av varumärkesansökan.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 8 Sökandebolaget har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 26 november 2002.

- 9 Harmoniseringsbyrån inkom med svaromål till förstainstansrättens kansli den 26 februari 2003.

- 10 Genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 mars 2003 ansökte sökandebolaget, med stöd av artikel 135.2 i förstainstansrättens rättegångsregler, om att få inkomma med replik.

- 11 Förstainstansrätten (fjärde avdelningen) beslutade att det inte var nödvändigt med en andra skriftväxling, eftersom sökandebolaget kunde utveckla sina grunder och argument och replikera på harmoniseringsbyråns svaromål vid den muntliga förhandlingen.

- 12 Efter det att referenten hade avgett sin rapport beslutade förstainstansrätten (fjärde avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet.

- 13 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandling den 10 juli 2003.

- 14 Sökandebolaget har yrkat att förstainstansrätten skall
  - ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet i den del ansökan om gemenskapsvarumärke delvis avslås,

  - fastställa det ifrågasatta beslutet i övrigt,

  - förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

- 15 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten skall
  - ogilla talan,

  - förplikta sökandebolaget att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig prövning

Inledande anmärkningar

- 16 Förstainstansrätten konstaterar att förevarande talan gäller ogiltigförklaring till viss del av det ifrågasatta beslutet, eftersom detta innebär att granskarens beslut av den 18 september 2000 fastställs i den del ansökan om gemenskapsvarumärke avslogs i fråga om de varor som nämns ovan i punkt 6 och som omfattas av klasserna 29–31 i Niceöverenskommelsen.
- 17 Sökandebolaget har i sin ansökan anfört en enda grund till stöd för talan, nämligen att artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 har åsidosatts. Vid den muntliga förhandlingen förklarade bolaget, som svar på en fråga från rätten, att det inte gör gällande att artikel 7.3 i förordning nr 40/94 har åsidosatts. Denna bestämmelse avser det fallet att det sökta varumärket har förvärvat särskiljningsförmåga genom användning. Förstainstansrätten behöver således inte pröva frågan huruvida det sökta varumärket har förvärvat särskiljningsförmåga genom användning. Sökandebolaget har emellertid anfört att det sökta varumärket delvis sammanfaller med bolagets firma, varför detta märke har förvärvat en andra betydelse (secondary meaning). Enligt bolaget utgör denna betydelse en omständighet som skall beaktas vid bedömningen av märkets särskiljningsförmåga, även om bolaget inte formellt i ansökan har gjort gällande att artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 har åsidosatts.

Huruvida artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 har åsidosatts

Parternas argument

- 18 Sökandebolaget anser att överklagandenämnden har gjort en felaktig tolkning av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94. Bolaget anser att man i denna bestämmelse mer eller mindre ordagrant har överfört innehållet i artikel 6 quinques B.2 i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten av den 20 mars 1883, senast ändrad i Stockholm den 14 juli 1967. I den sistnämnda bestämmelsen föreskrivs att registrering av varumärken får avslås endast "... när de ...uteslutande [är] sammansatta av tecken eller benämningar, vilka i handeln kan tjäna till att ange varors art, beskaffenhet, mängd, bestämmelse, värde, ursprungsart eller tidpunkten för deras framställande". Enligt bolaget syftar artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 till att förhindra att ett enda företag lägger beslag på ett ord som alla, även allmänheten, måste kunna använda för att på ett exakt och precist sätt kunna beteckna det som säljs eller utbjuds till försäljning under kännetecknet i fråga. Denna tolkning har för övrigt bekräftats av domstolens dom av den 20 september 2001 i mål C-383/99 P, Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån (REG 2001, s. I-6251), punkterna 37 och 39, och av förstainstansrättens dom av den 27 februari 2002 i mål T-34/00, Eurocool Logistik mot harmoniseringsbyrån (EUROCOOL) (REG 2002, s. II-683), punkt 45, samt av flera avgöranden av nationella domstolar.
- 19 Enligt sökandebolaget är detta emellertid inte fallet med livsmedel, tillagade maträtter och drycker (sallader, pommes frites eller andra maträtter som tillagas av kött, ägg eller mjölkprodukter), som är försedda med en förpackning med kännetecknet Quick. I motsats till vad överklagandenämnden har ansett utgör detta kännetecken ett "suggestivt" kännetecken i förhållande till tillagade maträtter och det kan inte på något sätt tolkas på så sätt att det betecknar "en väsentlig kvalitet, det vill säga den snabbhet med vilken dessa maträtter kan tillagas och serveras". Det kan således inte tolkas som ett beskrivande kännetecken. När ordet "quick" associeras med tillagade maträtter är det

arbiträrt och kan mycket väl särpräglade dessa maträtter i förhållande till de varor för avhämtning av samma slag som konkurrenterna erbjuder. Ordet utgör inte ett vanligt sätt att beteckna maträtter för avhämtning eller dessas egenskaper. Dessutom har sökandebolaget gjort gällande att snabbheten i tillagningen av de angivna varorna, som ordet Quick leder in tankarna på, inte alls påverkar de tillagade och serverade livsmedlens inneboende kvalitet. Sallader eller pommes frites ser likadana ut och smakar likadant oavsett om de tillagas och serveras snabbt eller långsamt.

- 20 Harmoniseringsbyrån har erinrat om den rättspraxis enligt vilken det följer av artikel 7.1 c i kombination med artikel 12 i förordning nr 40/94 att syftet med förbudet att registrera uteslutande deskriptiva kännetecken eller upplysningar som varumärken är att undvika att registrera sådana kännetecken eller upplysningar som varumärken som till följd av deras likhet med vanliga sätt att beskriva varorna eller tjänsterna i fråga eller deras karakteristiska egenskaper inte kan fylla funktionen att identifiera det företag som saluför dem (domen i det ovannämnda målet Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån, punkt 37). Dessutom följer det av samma rättspraxis att de kännetecken och upplysningar som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 endast är de som, vid ett normalt användande från konsumentens synpunkt, antingen direkt eller genom att nämna en av dess väsentliga egenskaper, kan användas för att beskriva en sådan vara eller tjänst som den för vilken ansökan om registrering har gjorts (domen i det ovannämnda målet Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån, punkt 39).

- 21 Harmoniseringsbyrån har även anfört att sökandebolaget inte har bestritt vare sig det semantiska innehåll som ordet "quick" har på engelska eller det förhållandet att varumärket Quick, för vilket en registreringsansökan har ingetts, inte har någon grafisk del som är utformad på ett sådant sätt att den lämnar ett bestående intryck hos konsumenten och särskiljer märket från ett ordmärke. Med hänsyn till detta skall bedömningen av varumärkets beskrivande karaktär ske uteslutande på grundval av huruvida ordet "quick" kan uppfattas som ett normalt sätt att med vanligt engelskt språkbruk beskriva en av de angivna varornas väsentliga egenskaper.

- 22 Härvid har harmoniseringsbyrån för det första påpekat att de matvaror för vilka registrering av varumärket avslogs har det gemensamt att de är tillagade. Det kan visserligen inte uteslutas att vissa av dem (kaffe, kakao, cikoriakärnor och te i lösvikt) kan serveras under förhållanden som inte innebär någon tillagning eller snabbservering och att varumärket Quick därmed inte är beskrivande för dessa varor. Sökandebolaget har emellertid gjort en allmän ansökan om registrering av ordet Quick för dessa varukategorier, utan att göra någon åtskillnad. Överklagandenämnden har därför helt riktigt bedömt kännetecknet i förhållande till dessa varukategorier, däribland de kategorier av dessa varor som omfattas av snabbmatsindustrin (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 7 juni 2001 i mål T-359/99, DKV mot harmoniseringsbyrån (EuroHealth), REG 2001, s. II-1645, punkt 33, och av den 20 mars 2002 i mål T-355/00, DaimlerChrysler mot harmoniseringsbyrån (TELE AID), REG 2002, s. II-1939, punkt 34).
- 23 För det andra har harmoniseringsbyrån gjort gällande följande. När ordet Quick tillämpas på de berörda varorna kommer framför allt engelskspråkiga konsumenter att inges föreställningen att dessa varor kan tillagas och serveras snabbt, eftersom denna snabbhet — och lätthet — mycket väl kan utgöra en avgörande kvalitetsegenskap för målgruppen. Sökandebolaget kan således inte med framgång hävda att den snabbhet i tillagningen som beskrivs av kännetecknet i fråga inte spelar någon som helst roll för resultatet eller för den inneboende kvaliteten hos de berörda varorna. Det har nämligen fastställts att det förhållandet att tillagningen går snabbt (och lätt) kan utgöra ett urvalskriterium, ett resultat som de potentiella köparna av dessa varor förväntar sig, varför detta kriterium faktiskt utgör en väsentlig kvalitet, som inte alla livsmedel har. Det är således av underordnad betydelse att varumärket Quick varken beskriver de angivna varornas utseende eller smak.
- 24 Sökandebolaget kan inte heller med framgång hävda att varumärket Quick endast leder tankarna till de tillagade maträtter som angetts i registreringsansökan. Ordet "quick" hänvisar inte alls på ett indirekt sätt till vissa egenskaper hos de berörda varorna, och det budskap som det förmedlar fordrar ingen tankeanstängning från de berörda konsumenternas sida. Ordet "quick" är inte endast suggererande, utan det är direkt och omedelbart beskrivande för denna egenskap. Detta bekräftas av sökningar som gjorts på Internet, av vilka det framgår att ordet

”quick” på många webbplatser inom livsmedelssektorn är ett vanligt sätt att ange en avgörande kvalitet. Varumärket Quick är således förknippat med hur sådana livsmedelsberedningar som avses i registreringsansökan vanligen betecknas.

- 25 Slutligen har harmoniseringsbyrån påpekat att det ifrågasatta beslutet är förenligt med harmoniseringsbyråns fasta praxis att inte registrera lovprisande ord inom livsmedelsområdet (se beslut av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån av den 23 april 2002 i ärende R 414/2001-2, Quick, och av den 2 juli 2001 i ärende R 680/1999-2, PURE PROTEIN, och beslut av första överklagandenämnden av den 30 april 2001 i ärende R 517/200-1, CREMINO).

Förstainstansrättens bedömning

- 26 Enligt artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 föreligger hinder för registrering av ”[v]arumärken som endast består av kännetecken eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tiden för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna”. I artikel 7.2 i förordning nr 40/94 föreskrivs dessutom att ”punkt 1 skall tillämpas även om registreringshindren endast finns i ... en del av gemenskapen”.
- 27 Det följer av rättspraxis att artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 utgör hinder för att kännetecken eller upplysningar som avses i denna bestämmelse förbehålls ett enda företag genom att de registreras som varumärke. Bestämmelsen tjänar således ett syfte av allmänintresse, nämligen att sådana kännetecken och upplysningar skall kunna användas fritt av alla (se förstainstansrättens dom av den 27 februari 2002 i mål T-219/00, Ellos mot harmoniseringsbyrån (ELLOS), REG 2002, s. II-753, punkt 27, och där angiven rättspraxis).

- 28 Dessutom är de kännetecken som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 kännetecken som inte anses kunna fylla ett varumärkes väsentliga funktion, nämligen den att identifiera varans eller tjänstens kommersiella ursprung, för att göra det möjligt för de konsumenterna som köper den vara eller den tjänst som varumärket avser att göra samma val vid ett senare köp, om erfarenheten varit positiv, eller att göra ett annat val, om den varit negativ (domen i det ovannämnda målet ELLOS, punkt 28).
- 29 Ett varumärkes beskrivande karaktär skall bedömas dels i förhållande till de varor eller tjänster för vilka registrering av kännetecknet begärs (förstainstansrättens dom av den 31 januari 2001 i mål T-135/99, Taurus-Film mot harmoniseringsbyrå (Cine Action), REG 2001, s. II-379, punkt 25, och i mål T-36/99, Taurus-Film mot harmoniseringsbyrå (Cine Comedy), REG 2001, s. II-97, punkt 25), dels i förhållande till hur en målgrupp, vilken utgörs av konsumenterna av dessa varor eller tjänster, uppfattar varumärket (domen i det ovannämnda målet ELLOS, punkt 28).
- 30 I förevarande fall skall bedömningen av hur ordet "quick" uppfattas ske i förhållande till de engelskspråkiga konsumenterna i gemenskapen, eftersom detta ord kommer från engelskan och ofta används i detta språk (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrå, punkt 42). För övrigt anses målgruppen vara en engelskspråkig genomsnittskonsument i gemenskapen som är normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 22 juni 1999 i mål C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, REG 1999, s. I-3819, punkt 26, och domarna i de ovannämnda målen DKV mot harmoniseringsbyrå (EuroHealth), punkt 27, och ELLOS, punkt 30). Med hänsyn till vilken slags varor det är fråga om (livsmedel) får de anses vara avsedda för allmänheten.
- 31 Under dessa förhållanden skall det inom ramen för tillämpningen av det absoluta registreringshinder som anges i artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 fastställas huruvida det för denna målgrupp finns ett direkt och konkret samband mellan ordet "quick" och de varor beträffande vilka registreringsansökan har avslagits, det vill säga "livsmedel, tillagade maträtter, kaffe, te, kakao och kaffeersättning," ingående i klasserna 29?31 i Niceöverenskommelsen.

- 32 När det gäller frågan huruvida det för målgruppen finns ett direkt och konkret samband mellan det sökta varumärket och de aktuella varorna kan det konstateras att överklagandenämnden med rätta har fastställt att ordet "quick" endast består av en upplysning som i handeln visar en väsentlig kvalitet hos de berörda varorna, det vill säga den snabbhet med vilken de kan tillagas och serveras. När detta ord tillämpas på de berörda varorna kommer det omedelbart att inge engelskspråkiga konsumenter inom gemenskapen föreställningen att det är fråga om varor som kan tillagas och serveras snabbt.
- 33 Härav följer att ordet Quick gör det möjligt för målgruppen att omedelbart och utan ytterligare analys se ett konkret och direkt samband mellan detta kännetecken och de varor som avses i registreringsansökan.
- 34 Det är visserligen riktigt att vissa av de varor som anges i varumärkesansökan, bland annat de varor som benämns "kaffe, te, kakao och kaffeersättning", eventuellt kan serveras under förhållanden som inte innebär någon tillagning eller snabbservering och ordet Quick är därmed inte beskrivande för dessa varor. Sökandebolaget har emellertid ansökt om registrering av det aktuella kännetecknet för var och en av de angivna varukategorierna i sin helhet utan åtskillnad. Överklagandenämndens bedömning skall därför fastställas, eftersom den rör dessa varukategorier i sin helhet (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovannämnda målen EuroHealth, punkt 33, och TELE AID, punkt 34, samt dom av den 20 mars 2002 i mål T-356/00, DaimlerChrysler mot harmoniseringsbyrån (CARCARD), REG 2002, s. II-1963, punkterna 33 och 36), och särskilt eftersom sökandebolaget i sin ansökan inte har framfört några argument för att bestrida denna bedömning.
- 35 Under dessa omständigheter är sambandet mellan ordet Quick, å ena sidan, och de aktuella varorna i klasserna 29, 30 och 31 i Niceöverenskommelsen, å andra sidan, tillräckligt nära för att omfattas av förbudet i artikel 7.1 c och 7.2 i förordning nr 40/94 (domen i det ovannämnda målet ELLOS, punkt 37).

- 36 Härav följer att det var riktigt av överklagandenämnden att med stöd av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 fastställa att ordet Quick inte kunde utgöra ett gemenskapsvarumärke.
- 37 Det framgår av artikel 7.1 i förordning nr 40/94 att det är tillräckligt att ett av de absoluta registreringshindren föreligger för att ett kännetecken inte skall kunna registreras såsom gemenskapsvarumärke (domstolens dom av den 19 september 2002 i mål C-104/00 P, DKV mot harmoniseringsbyrån, REG 2002, s. I-7561, punkt 29, och förstainstansrättens dom av den 31 januari 2001 i mål T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld mot harmoniseringsbyrån (Giroform), REG 2001, s. II-433, punkt 30). Talan skall följaktligen ogillas, och det är mot bakgrund av artikel 21 i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 i samma stadga skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten, och av artiklarna 44.1 c och 130.1 i rättegångsreglerna inte nödvändigt att pröva huruvida grunden om åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 skall tas upp till sakprövning, vilket harmoniseringsbyrån har motsatt sig.

Rättegångskostnader

- 38 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån har yrkat att sökandebolaget skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom bolaget har tappat målet, skall harmoniseringsbyråns yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökandebolaget skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Tiili

Mengozzi

Vilaras

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 27 november 2003.

H. Jung

Justitiesekreterare

V. Tiili

Ordförande